

L 116/ 2012

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. – Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 31 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 16, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Cheltuielile ocazionate de acordarea asistenței juridice de către un avocat în situațiile reglementate de art. 90 alin. (3), art. 104 alin. (2¹) și (2²) sunt suportate de către persoana solicitată.”

2. La articolul 42, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârea pronunțată cu privire la cererea de extrădare este supusă contestației, în condițiile prevăzute la art. 52 alin. (8) și art. 53.”

3. La articolul 44, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Notița roșie sau difuziunea de urmărire internațională prin canalele Organizației Internaționale de Poliție Criminală – Interpol echivalează cu o cerere de arestare provizorie în vederea extrădării dacă se prevede expres în tratatul aplicabil ori există reciprocitate. Lipsa reciprocității nu împiedică să se dea curs cererii de arestare provizorie dacă măsura se dovedește necesară având în vedere nevoia de a lupta împotriva formelor grave ale criminalității.”

4. După articolul 84 se introduce un nou articol, art. 84¹, cu următorul cuprins:

**„ARTICOLUL 84¹
Aplicarea în relația cu alte state**

Dispozițiile prezentului titlu se aplică și în cazurile în care între România statul solicitat, respectiv solicitant, este aplicabilă o convenție care conține dispoziții similare Deciziei-cadru a Consiliului nr. 2002/584/JAI din 13 iunie 2002, privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ale Uniunii Europene.”

5. La articolul 88 alineatul (3), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară;”

6. La articolul 88, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Pentru evidența activității instanței, se întocmește și se păstrează Registrul de evidență a mandatelor europene de arestare. În registru se fac următoarele mențiuni: numărul curent; numele, prenumele și cetățenia persoanei solicitate; faza procesuală în care a fost emis mandatul european de arestare, infracțiunea, pedeapsa aplicată sau aplicabilă, numărul și data adresei parchetului ori a instanței pe rolul căreia se află cauza penală; numărul dosarului instanței de executare; data emiterii mandatului european de arestare; data transmiterii mandatului european de arestare; informații asupra executării mandatului european de arestare; motivele neexecutării mandatului european de arestare; data predării persoanei solicitate; data retragerii mandatului european de arestare. Registrul nu este destinat publicității.”

7. La articolul 90, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (3) – (5), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care persoana solicitată, aflată în stare de arest în statul de executare, își exercită dreptul de a-și desemna un avocat în România, instanța română emitentă a mandatului european de arestare transmite, la cerere și fără întârzieri nejustificate, autorității de executare informațiile privind tabloul avocaților cu drept de a profesa într-unul dintre barourile membre ale Uniunii Naționale a Barourilor din România. Informațiile pot fi transmise inclusiv în formă electronică.

(4) Rolul avocatului din România, desemnat conform alin. (3), este de a oferi asistență avocatului din statul membru de executare, furnizându-i informații și consultanță, pentru a permite persoanei solicitate să își formuleze apărările în procedura de executare a mandatului european de arestare.

(5) Toate comunicările dintre avocatul desemnat în România și avocatul din statul de executare urmează a avea loc pe cale directă, acestea fiind confidențiale.”

8. La articolul 95 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) informează, cu privire la data preluării și locul unde a fost depusă persoana predată, instanța emitentă, direcția de specialitate din cadrul Ministerului Justiției, precum și instanța de executare sau instanța pe rolul căreia se află cauza, dacă acestea din urmă sunt altele decât instanța emitentă și parchetul din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.”

9. La articolul 104, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (2¹) – (2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Procurorul, sau după caz, instanța de executare aduce la cunoștința persoanei reținute sau arestate că are dreptul de a-și desemna un avocat în statul membru emitent al mandatului european de arestare și de a comunica cu acesta, în mod direct, sau prin intermediul avocatului ales sau desemnat din oficiu în România, în condițiile prevăzute de legea română și cu asigurarea confidențialității.

(2²) În cazul în care persoana reținută sau arestată arată că înțelege să își exercite acest drept, procurorul sau instanța de executare informează fără întârziere autoritatea emitentă a mandatului european de arestare. Informațiile transmise de către autoritatea emitentă, prin orice mijloc care lasă o urmă scrisă,

îi sunt comunicate fără întârziere persoanei solicitate prin intermediul administrației locului de deținere.

(2³) Dispozițiile art. 90 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.”

10. La articolul 110, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Derularea procedurii prevăzute la art. 104 alin. (2¹) și (2²) nu afectează termenele prevăzute de prezentul articol.”

11. La articolul 131 alineatul (3), după litera a), se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) informează judecătorul de supraveghere a privării de libertate și direcția de specialitate din cadrul Ministerului Justiției cu privire la persoanele condamnate, cărora li se pot aplica dispozițiile prezentului titlu și cărora li s-a aplicat măsura expulzării, prin hotărârea judecătorească de condamnare;”

12. La articolul 132, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) durata totală a pedepsei, data începerii executării pedepsei, data la care pedeapsa ar fi executată în întregime sau ar urma să fie considerată ca executată, perioada deja executată, dacă este cazul, numărul de zile care urmează să fie deduse din totalul de pedeapsă ca urmare a efectelor produse de amnistia sau grațierea acordată anterior, precum și, dacă este cazul, numărul de zile deduse din totalul de pedeapsă ca urmare a oricăror alte măsuri dispuse conform legislației statului emitent;”

13. La articolul 135 alineatul (9), punctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) va deduce integral din pedeapsa aplicată perioada executată de persoana condamnată în statul emitent, numărul de zile care urmează să fie deduse din totalul de pedeapsă ca urmare a efectelor produse de amnistia sau grațierea acordată anterior, precum și, dacă este cazul, numărul de zile deduse din totalul de pedeapsă ca urmare a oricăror alte măsuri dispuse conform legislației statului emitent;”

14. La articolul 135, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Sentința prevăzută la alin. (6) se redactează în cel mult 5 zile de la pronunțare și se transmite direcției de specialitate a Ministerului Justiției în vederea comunicării persoanei condamnate. Sentința poate fi atacată cu apel, în termen de 10 zile, de procuror, precum și de către persoana condamnată. Pentru procuror, termenul curge de la pronunțare. Pentru persoana condamnată, termenul curge de la comunicarea copiei de pe dispozitiv. Dosarul va fi înaintat instanței de apel în termen de 3 zile, iar apelul se judecă în termen de 10 zile, în camera de consiliu, fără citarea persoanei condamnate. Prezența procurorului este obligatorie.”

15. La articolul 135 alineatul (13), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) informează că transferarea nu mai poate avea loc, instanța dispune anularea mandatului de executare a pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață. Anularea se dispune prin sentință definitivă, pronunțată în camera de consiliu, fără citarea persoanei condamnate, cu participarea procurorului. În acest caz, sentința de recunoaștere a hotărârii penale străine urmează să producă efecte juridice numai sub aspectul stării de recidivă, în afară de cazul în care transferarea nu mai este posibilă pe motiv de acordare a amnistiei ori ca urmare a faptului că s-a stabilit ulterior că persoana nu se face vinovată de săvârșirea infracțiunii ori ca urmare a decesului persoanei condamnate în statul emitent;”

16. La articolul 135, după alineatul (16) se introduce un nou alineat, alin. (17), cu următorul cuprins:

„(17) În cazul în care, ulterior transferării persoanei condamnate, statul emitent transmite o hotărâre judecătorească sau un act judiciar prin care persoanei condamnate i s-au acordat reduceri de pedeapsă anterior transferării sale în România, acestea vor fi recunoscute de curtea de apel care a pronunțat hotărârea prevăzută la alin. (6). Dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la contestația la executare se aplică în mod corespunzător.”

17. La articolul 140¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Recunoașterea hotărârilor judecătorești străine, în vederea deducerii perioadei executate în detenție pe teritoriul altui stat, se face dacă pedeapsa a fost executată în întregime sau a fost considerată ca fiind executată

în statul străin, iar aceste aspecte au fost confirmate de statul străin, urmând a fi dedusă perioada executată efectiv.”

18. La articolul 140², după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul persoanelor condamnate în România, care sunt cetățeni ai unui stat terț sau trăiesc pe teritoriul unui alt stat decât cel de cetățenie, procedura de transferare poate fi inițiată în lipsa acordului persoanei condamnate, dacă împotriva sa a fost dispusă măsura expulzării și dacă această posibilitate este prevăzută în tratatul aplicabil între România și statul de executare.”

19. La articolul 140³, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul prevăzut la art. 140² alin. (2¹), judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate efectuează verificările prevăzute la alin. (1) ca urmare a informării transmise de conducerea unității în care persoana condamnată execută pedeapsa sau măsura privativă de libertate.”

20. La articolul 144, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 144. – (1) În cazul în care România este stat de executare, executarea unei pedepse sau măsuri privative de libertate aplicate printr-o hotărâre judecătorească, recunoscută de instanța română, este guvernată de legea română. Din durata pedepsei privative de libertate care trebuie executată în România se deduc durata pedepsei privative de libertate executate în statul emitent, ca urmare a efectelor produse de amnistia sau grațierea acordată anterior, precum și, dacă este cazul, numărul de zile deduse din totalul de pedeapsă ca urmare a oricăror alte măsuri dispuse conform legislației statului emitent.”

21. La articolul 144, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Amnistia sau grațierea poate fi aplicată atât de statul român, cât și de statul emitent.”

22. La articolul 154 alineatul (13), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) își retrage certificatul, instanța dispune anularea mandatului de executare a pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață. Anularea se dispune prin sentință definitivă, pronunțată în camera de consiliu, fără citarea persoanei condamnate, cu participarea procurorului. În acest caz, sentința de recunoaștere a hotărârii penale străine urmează să producă efecte juridice numai sub aspectul stării de recidivă, în afară de cazul în care transferarea nu mai este posibilă pe motiv de acordare a amnistiei ori ca urmare a faptului că s-a stabilit ulterior că persoana nu se face vinovată de săvârșirea infracțiunii ori ca urmare a decesului persoanei condamnate în statul emitent;”

23. La articolul 154, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alin. (16), cu următorul cuprins:

„(16) În cazul în care, ulterior transferării persoanei condamnate, statul emitent transmite o hotărâre judecătorească sau un act judiciar prin care persoanei condamnate i s-au acordat reduceri de pedeapsă anterior transferării sale în România, acestea vor fi recunoscute de curtea de apel care a pronunțat hotărârea prevăzută la alin. (6). Dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la contestația la executare se aplică în mod corespunzător.”

24. După articolul 167 se introduce un nou articol, art. 167¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 167¹

Recunoașterea parțială și adaptarea pedepsei în statul de executare

(1) În cazul în care statul de executare informează autoritățile române că urmează să recunoască sau a recunoscut parțial hotărârea judecătorească pronunțată în România sau că va adapta sau a adaptat pedeapsa, Ministerul Justiției, prin direcția de specialitate, sesizează judecătorul delegat cu supravegherea pedepselor privative de libertate desemnat pentru penitenciarul în care se află persoana condamnată.

(2) Judecătorul delegat cu supravegherea pedepselor privative de libertate se pronunță prin încheiere motivată, în termen de 5 zile de la primirea sesizării prevăzute la alin. (1), putând dispune una dintre următoarele soluții:

a) aprobarea transferării, în cazul în care apreciază că recunoașterea parțială sau adaptarea pedepsei în statul de executare este de natură să servească scopului executării pedepsei;

b) respingerea transferării, în cazul în care apreciază că recunoașterea parțială sau adaptarea pedepsei în statul de executare nu este de natură să servească scopului executării pedepsei sau dacă pedeapsa care ar urma să fie executată ar fi vădit inferioară celei stabilite în România.

(3) Încheierea prevăzută la alin. (2) se comunică persoanei condamnate în termen de două zile de la pronunțare. Împotriva încheierii persoana condamnată poate introduce contestație în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii. Dosarul va fi înaintat instanței competente în termen de 3 zile, iar contestația se judecă în termen de 10 zile, în camera de consiliu, cu citarea persoanei condamnate. Prezența procurorului este obligatorie. Hotărârea judecătorească este definitivă și se comunică de îndată Ministerului Justiției, care va informa în mod corespunzător statul de executare.”

25. La articolul 168, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 168. – (1) Ministerul Justiției comunică decizia statului de executare sau, după caz, încheierea prevăzută la art. 167¹ alin. (2) sau hotărârea definitivă prevăzută la art. 167¹ alin. (3), Centrului de Cooperare Polițienească din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, Administrației Naționale a Penitenciarelor și persoanei condamnate.”

26. La articolul 170¹⁷ alineatul (2) litera a), punctul (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) liberarea condiționată, dacă restul de pedeapsă rămas neexecutat la data liberării este de 2 ani sau mai mare;”

27. La articolul 170³¹ alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) amânarea aplicării pedepsei.”

28. La articolul 170³¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În ipotezele prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d), instanța poate să dispună revocarea numai în situația în care hotărârea judecătorească sau decizia de probațiune străină recunoscută face referire expresă la pedeapsa privativă de libertate care urmează a fi impusă într-o astfel de situație.”

29. La articolul 170³⁵ alineatul (1) litera a), după punctul (ii) se introduc două noi puncte, pct. (iii) și (iv), cu următorul cuprins:

- „(iii) amânarea aplicării pedepsei;
- (iv) liberarea condiționată.”

30. La articolul 170³⁶, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 170³⁶. – (1) În situația în care, la data pronunțării, persoana condamnată declară că intenționează să se întoarcă sau s-a întors pe teritoriul altui stat membru, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, dar anterior transmiterii acesteia serviciului de probațiune, judecătorul delegat cu executarea de la instanța de executare face aplicarea dispozițiilor art. 170³⁷ și informează serviciul de probațiune cu privire la măsurile luate.”

31. La articolul 182, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 182. – (1) Echipele comune de anchetă pot fi constituite și pot funcționa pe teritoriile României și ale altor state cu scopul de a facilita efectuarea de cercetări penale. Procedurile care reglementează funcționarea acestor echipe, precum și componența, durata, locația, organizarea, funcțiile, scopul și condițiile de participare a membrilor unei echipe la activitățile de anchetă, se stabilesc prin acord scris. Membrul național la Eurojust sau adjunctul acestuia poate participa la activitățile desfășurate în cadrul echipei comune de anchetă. În relația cu statele membre ale Uniunii Europene și statele care sunt părți la Convenția din 19 iunie 1990 de aplicare a Acordului de la Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea gradual a controalelor la frontierele comune, Schengen, acordul se încheie de către prim-procurorul sau procurorul general al parchetului în care își desfășoară activitatea procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală sau, în cazul în care nu există nicio procedură penală în desfășurare pe teritoriul României, indiferent de natura infracțiunii, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de procurorul desemnat de către acesta. În relația cu statele care nu sunt membre ale Uniunii Europene, acordul se încheie de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de către procurorul desemnat de acesta.”

32. La articolul 182, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru constituirea echipelor comune de anchetă, în cazul infracțiunilor care, potrivit legii, sunt date în competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau a Direcției Naționale Anticorupție, acordul se încheie de către procurorii șefi ai acestora sau de către procurorul desemnat de către aceștia.”

33. După articolul 245 se introduce un nou articol, art. 245¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 245¹

Încetarea executării când România este stat de executare

Autoritățile române încetează executarea hotărârii imediat ce sunt informate de autoritatea competentă din statul emitent cu privire la orice hotărâre sau măsură luată conform art. 236.”

34. La articolul 246, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 246. – (1) Fondurile obținute din executarea hotărârilor de către autoritățile române de executare se fac venit la bugetul de stat, dacă nu se convine altfel cu statul emitent și statul român.”

35. După articolul 268 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 6-a, art. 268¹ – 268²⁵, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 6-a

Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Directivei 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală

PARAGRAFUL 1

Dispoziții generale

ARTICOLUL 268¹

Domeniul de aplicare și înțelesul unor termeni sau expresii

(1) Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică în relația cu statele membre ale Uniunii Europene care au transpus Directiva 2014/41/UE a Parlamentului

European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală, în domeniul executării măsurilor de anchetă, în vederea obținerii de probe, denumite, în cuprinsul prezentei secțiuni, state membre. Dispozițiile prezentei secțiuni nu se aplică în relația cu Regatul Danemarcei și cu Republica Irlanda.

(2) În sensul prezentei secțiuni, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *ordin european de anchetă* – o decizie judiciară emisă sau validată de o autoritate judiciară a unui stat membru, în scopul aducerii la îndeplinire a uneia sau mai multor măsuri de anchetă specifice într-un alt stat membru, în vederea obținerii de probe sau în vederea transmiterii probelor care se află deja în posesia autorității competente din statul de executare. Ordinul european de anchetă include orice măsură de anchetă cu excepția instituirii unei echipe comune de anchetă și a strângerii de probe în cadrul unei echipe comune de anchetă, instituită potrivit prevederilor art. 13 din Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și în Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului, cu excepția cazului în care scopul este aplicarea art. 13 alin. (8) din Convenție, și respectiv art. 1 alin. (8) din Decizia-cadru;

b) *stat emitent* – statul membru în care este emis ordinul european de anchetă;

c) *stat de executare* – statul membru care execută ordinul european de anchetă, în care urmează să fie pusă în aplicare măsura de anchetă;

d) *autoritate emitentă*:

1. o autoritate judiciară;

2. orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită în legislația statului emitent, care acționează în cauză în calitate de autoritate de anchetă, având competența să dispună strângerea de probe în conformitate cu legislația națională. În acest caz, ordinul european de anchetă trebuie să fie validat de o autoritate judiciară, după examinarea conformității sale cu dispozițiile legale ale statului emitent referitoare la emitere. În cazul în care ordinul european de anchetă a fost validat de către o autoritate judiciară, autoritatea respectivă poate fi considerată, de asemenea, autoritate emitentă în vederea transmiterii ordinului european de anchetă conform prezentei secțiuni;

e) *autoritate de executare* – autoritatea care are competența de a recunoaște un ordin european de anchetă și de a asigura executarea acestuia în conformitate cu legislația națională.

ARTICOLUL 268²**Tipurile de proceduri în cadrul cărora poate fi emis
ordinul european de anchetă**

Ordinul european de anchetă poate fi emis:

a) În cadrul procedurilor penale inițiate de o autoritate judiciară sau care pot fi inițiate în fața unei autorități judiciare cu privire la o infracțiune, în conformitate cu legislația statului emitent;

b) În cadrul procedurilor inițiate de autorități administrative cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt sancționate în legislația națională a statului emitent și în care decizia poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente, în special în materie penală;

c) În cazul procedurilor inițiate de autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt sancționate în legislația națională a statului emitent, în cazul în care decizia autorităților menționate poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente, în special în materie penală;

d) În legătură cu procedurile prevăzute la lit. a), b) și c), care privesc infracțiuni sau încălcări ale legii, ce pot angaja răspunderea unei persoane juridice sau pot conduce la aplicarea de pedepse unei persoane juridice în statul emitent.

ARTICOLUL 268³**Autoritățile competente române pentru emiterea și executarea
unui ordin european de anchetă**

(1) Când România este stat emitent, ordinul european de anchetă este emis, în cursul procesului penal, de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală sau de judecătorul competent, potrivit fazei procesuale, din oficiu sau la cererea părților sau subiecților procesuali principali, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală.

(2) Când România este stat de executare, recunoașterea și executarea unui ordin european de anchetă sunt de competența parchetului sau instanței competente material și după calitatea persoanei, potrivit legii române. Competența teritorială este determinată în funcție de locul unde urmează să fie adusă la îndeplinire măsura de anchetă. Ordinele europene de anchetă care privesc fapte care, potrivit legii, sunt de competența Direcției de Investigare a

Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau a Direcției Naționale Anticorupție, se recunosc și se execută de către acestea.

(3) Competența îndeplinirii atribuțiilor de autoritate centrală se exercită de către Ministerul Justiției, în cazul ordinelor europene de anchetă care se referă la activitatea de judecată ori de executare a hotărârilor și de către Ministerul Public, prin structurile de specialitate, în cazul ordinelor europene de anchetă care se referă la activitatea de cercetare și urmărire penală.

(4) În îndeplinirea atribuțiilor, autoritățile centrale prevăzute la alin. (3) acordă asistență autorităților judiciare naționale și străine în cazurile prevăzute la art. 268⁴ alin. (5).

ARTICOLUL 268⁴

Emiterea și transmiterea ordinului european de anchetă de către autoritățile române

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis cu îndeplinirea următoarelor condiții, care vor fi evaluate, în fiecare caz, de către autoritatea emitentă:

a) emiterea ordinului european de anchetă este necesară și proporțională în cauză, față de scopul procesului penal, ținând cont de drepturile suspectului sau inculpatului;

b) măsura sau măsurile indicate în ordinul european de anchetă ar putea fi dispuse în aceleași condiții într-o cauză internă similară.

(2) Ordinul european de anchetă este emis în forma prevăzută în anexa nr. 11, este completat și semnat de autoritatea emitentă, conținutul său fiind certificat pentru conformitate și corectitudine. Ordinul european de anchetă va cuprinde în special următoarele informații:

a) date privind autoritatea emitentă;

b) obiectul și motivele emiterii ordinului european de anchetă;

c) informațiile necesare disponibile privind persoana sau persoanele în cauză;

d) descrierea faptei care face obiectul procesului penal, precum și dispozițiile legale aplicabile;

e) o descriere a măsurii sau măsurilor de anchetă solicitate și a probelor care urmează să fie obținute.

(3) Ordinul european de anchetă se traduce, prin grija autorității emitente, și se transmite direct autorității competente din statul de executare,

prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă și care să permită statului de executare să stabilească autenticitatea acestuia.

(4) Autoritatea emitentă poate transmite ordinul european de anchetă și prin intermediul sistemului de comunicații al Rețelei Judiciare Europene.

(5) În cazul în care autoritatea emitentă nu deține nicio informație cu privire la coordonatele autorității străine de executare, aceasta poate face toate investigațiile necesare, prin utilizarea atlasului judiciar al Rețelei Judiciare Europene și, în subsidiar, cu asistența autorității centrale sau a punctelor de contact la Rețeaua Judiciară Europeană.

(6) Orice comunicări ulterioare între autoritatea emitentă și autoritatea de executare vor avea loc direct între acestea. Toate dificultățile legate de transmiterea sau autenticitatea oricăror documente necesare pentru executarea ordinului european de anchetă sunt soluționate prin contact direct între autoritatea emitentă și autoritatea de executare, sau, când acesta nu este posibil, cu asistența autorităților centrale competente, după caz. Autoritatea emitentă și autoritatea de executare se pot consulta între ele, prin orice mijloace adecvate, ori de câte ori consideră necesar, în vederea facilitării executării ordinului european de anchetă.

(7) Autoritatea română emitentă potrivit dispozițiilor art. 268³ alin. (1) poate solicita ca reprezentanți ai uneia sau mai multor autorități române să asiste la executarea ordinului european de anchetă în sprijinul autorităților competente ale statului de executare. Dispozițiile art. 209 se aplică în mod corespunzător.

(8) În cazul în care autoritatea de executare apreciază că, într-un caz concret, la emiterea ordinului european de anchetă, nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), după consultări cu autoritatea de executare, autoritatea emitentă română poate decide să retragă ordinul european de anchetă.

ARTICOLUL 268⁵

Ordinul european de anchetă cu referire la un ordin precedent

(1) În cazul emiterii unui ordin european de anchetă care completează un ordin precedent, autoritatea emitentă română precizează acest fapt în ordinul european de anchetă, în secțiunea D a formularului prevăzut în anexa nr. 11.

(2) În cazul în care asistă la executarea ordinului european de anchetă în statul de executare, potrivit prevederilor art. 268⁴ alin. (7), reprezentantul autorității emitente, pe durata prezenței pe teritoriul statului de executare, poate

emite un ordin de anchetă care îl completează pe cel precedent. Acesta se transmite direct autorității de executare.

(3) Ordinul european de anchetă care completează un ordin precedent este emis cu respectarea dispozițiilor art. 268⁴ alin. (1) și (2).

ARTICOLUL 268⁶

Recunoașterea și executarea de către autoritățile române a unui ordin european de anchetă

(1) Ordinul european de anchetă este recunoscut, fără a fi necesară nicio altă formalitate, și executat de către autoritatea competentă potrivit art. 268³ alin. (2), cu excepția cazurilor în care este incident vreunul dintre motivele prevăzute la art. 268⁷ alin. (5), art. 268⁸ sau 268¹². Autoritatea competentă română asigură executarea ordinului european de anchetă în același mod și cu aceleași mijloace ca în situația în care măsura de anchetă ar fi fost dispusă de către o autoritate română. În cazul în care ordinul european de anchetă, emis în faza de urmărire penală, are ca obiect luarea unor măsuri care, potrivit legii române, sunt de competența judecătorului de drepturi și libertăți, procurorul competent va sesiza judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța corespunzătoare în grad în a cărei circumscripție teritorială își are sediul parchetul, în vederea recunoașterii ordinului european de anchetă.

(2) Dacă autoritatea judiciară română apreciază că nu este competentă să ia măsurile necesare pentru recunoașterea și executarea unui ordin european de anchetă, îl trimite de îndată, din oficiu, autorității judiciare române competente și informează despre aceasta autoritatea emitentă.

(3) Autoritatea de executare respectă formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, sub condiția ca aceste formalități și proceduri să nu contravină principiilor fundamentale ale legii române.

(4) În cazul în care autoritatea de executare are motive să creadă că în statul membru emitent, la emiterea ordinului european de anchetă, nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la art. 268⁴ alin. (1), aceasta poate consulta autoritatea emitentă cu privire la relevanța executării ordinului european de anchetă.

(5) Dacă, după consultarea prevăzută la alin. (4), autoritatea emitentă decide să retragă ordinul european de anchetă, procurorul dispune, prin ordonanță, clasarea, iar instanța va lua act de retragere, prin încheiere definitivă, pronunțată în camera de consiliu, fără citare.

(6) În cazul în care autoritatea română de executare primește un ordin european de anchetă, care nu a fost emis sau validat de o autoritate judiciară, va restitui ordinul european de anchetă în statul emitent. Restituirea se va dispune de către procurorul competent, prin ordonanță, iar de către instanță, prin încheiere definitivă, pronunțată în camera de consiliu, fără citare.

(7) Dispozițiile art. 14 din prezenta lege se aplică în mod corespunzător. În relația cu statele membre care au declarat că solicită transmiterea ordinelor europene de anchetă și documentele anexate exclusiv în limba națională, autoritățile române pot solicita ca ordinul european de anchetă și documentele anexe să fie traduse în limba română.

(8) În cazurile în care autoritatea emitentă indică faptul că măsurile de anchetă au un caracter urgent, ordinul european de anchetă și documentele anexate vor fi însoțite de o traducere în limba română.

(9) Autoritatea română de executare poate fi asistată la executarea unui ordin european de anchetă de reprezentanți ai uneia sau mai multor autorități competente din statul emitent, în baza unei solicitări a autorității emitente. Autoritatea de executare română se conformează acestei cereri, cu condiția ca această asistență să nu contravină principiilor fundamentale ale dreptului român și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională. Dispozițiile art. 268⁵ alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Statul român, pe al cărui teritoriu s-au produs prejudiciile, repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de proprii săi funcționari. Dispozițiile art. 209 se aplică corespunzător. Reprezentanții autorităților competente din statul emitent respectă legea română pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice autorităților de aplicare a legii pe teritoriul României, cu excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul român este conformă cu legea română, în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea de executare română.

(10) Dacă autoritatea de executare competentă constată că autoritatea emitentă nu a menționat relevanța măsurilor de anchetă pentru soluționarea cauzei penale, va putea solicita completarea corespunzătoare a ordinului european de anchetă.

(11) Dispozițiile art. 268⁴ alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 268⁷**Recurgerea la măsuri de anchetă alternative**

(1) Autoritatea română de executare recurge, ori de câte ori este posibil, la o altă măsură decât cea prevăzută în ordinul european de anchetă, atunci când:

a) măsura de anchetă indicată în ordinul european de anchetă nu este prevăzută de legea română;

b) măsura de anchetă nu ar putea fi dispusă într-o cauză internă similară, potrivit legii române.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor art. 268⁸, dispozițiile alin. (1) nu se aplică următoarelor măsuri de anchetă:

a) obținerea de informații sau de probe aflate deja în posesia autorității române de executare și informații sau probe care ar fi putut fi obținute, în conformitate cu legea română, în cadrul unor proceduri penale sau în scopurile ordinului european de anchetă;

b) obținerea de informații cuprinse în baze de date deținute de poliție sau autoritățile judiciare care sunt direct accesibile autorității de executare în cadrul unor proceduri penale;

c) audierea unui martor, a unui expert, a unei victime, a unei persoane suspectate sau acuzate sau a unei părți terțe pe teritoriul României;

d) orice măsură de anchetă fără caracter coercitiv, astfel cum este definită în legea română;

e) identificarea persoanelor abonate la un număr de telefon sau o adresă IP anume, în condițiile legii române.

(3) Când măsura alternativă ar avea același rezultat, prin mijloace mai puțin intruzive, autoritatea de executare poate recurge, de asemenea, la o altă măsură de anchetă față de cea indicată în ordinul european de anchetă.

(4) Înainte de a dispune vreo măsură potrivit alin. (1) și (3) autoritatea de executare informează autoritatea emitentă.

(5) În cazul în care, în conformitate cu alin. (1), măsura indicată în ordinul european de anchetă nu există în dreptul român sau nu ar putea fi dispusă într-o cauză similară potrivit legii române, și nu există nicio altă măsură care ar avea același rezultat ca măsura solicitată, autoritatea de executare notifică autoritatea emitentă că nu a fost posibil să se acorde asistența solicitată. Procurorul dispune clasarea, prin ordonanță motivată, iar instanța de judecată va respinge cererea, prin încheiere definitivă, pronunțată în camera de consiliu, fără citare, cu participarea procurorului.

(6) În cazul în care autoritatea emitentă, ca urmare a informării prevăzute la alin. (4) și (5), decide să retragă ordinul european de anchetă, dispozițiile art. 268° alin. (5) se aplică în mod corespunzător. Dacă autoritatea emitentă completează sau modifică ordinul european de anchetă inițial sau emite un nou ordin european de anchetă, dispozițiile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 268⁸

Motive de nerecunoaștere și neexecutare

(1) Recunoașterea sau executarea unui ordin european de anchetă poate fi refuzată în următoarele cazuri:

a) există o imunitate sau un privilegiu, cum ar fi imunitatea diplomatică, sau principiul specialității, sau orice alte circumstanțe prevăzute de legea română, sau există norme privind determinarea sau limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei și de libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, care fac imposibilă executarea ordinului european de anchetă;

b) executarea ordinului european de anchetă, într-un caz specific, ar aduce atingere intereselor fundamentale în materie de securitate națională, ar pune în pericol sursa informației sau ar implica utilizarea de informații clasificate cu privire la activități specifice ale serviciilor de informații;

c) ordinul european de anchetă a fost emis în cadrul procedurilor prevăzute la art. 268² lit. b) sau c) și măsura de anchetă nu ar fi fost autorizată, conform legii române, într-o cauză similară;

d) executarea ordinului european de anchetă ar fi contrară principiului *ne bis in idem*;

e) ordinul european de anchetă se referă la o infracțiune care este prezumată a fi fost comisă în afara teritoriului statului emitent și integral sau parțial pe teritoriul României, iar fapta în legătură cu care a fost emis ordinul european de anchetă nu este incriminată în legea română;

f) există motive temeinice pentru a considera că executarea unei măsuri de anchetă ar fi incompatibilă cu obligațiile asumate de statul român potrivit art. 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

g) fapta pentru care a fost emis ordinul european de anchetă nu este incriminată în legea română, cu excepția cazului în care se referă la una dintre infracțiunile din anexa nr. 14, astfel cum este indicată de autoritatea emitentă,

dacă fapta respectivă este sancționabilă în statul emitent cu o pedeapsă cu închisoarea sau cu o măsură privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin 3 ani;

h) măsura indicată în ordinul european de anchetă nu este prevăzută în legea română decât pentru anumite infracțiuni sau limite de pedeapsă, care nu cuprind infracțiunea la care face referire ordinul european de anchetă.

(2) Prevederile alin. (1) lit. g) și h) nu se aplică în cazul măsurilor prevăzute la art. 268⁷ alin. (2).

(3) În cazul în care ordinul european de anchetă se referă la o infracțiune în materie vamală, de impozite sau taxe și schimb valutar, autoritatea de executare nu poate refuza recunoașterea sau executarea pe motiv că legislația română nu impune același tip de impozite sau taxe sau nu cuprinde același tip de reglementări în materie vamală, de impozite, taxe sau schimb valutar ca dreptul statului emitent.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d) – f), înainte de a decide nerecunoașterea sau neexecutarea unui ordin european de anchetă, în tot sau în parte, autoritatea judiciară de executare se consultă cu autoritatea emitentă, prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă și solicită autorității emitente să furnizeze fără întârziere orice informații necesare, după caz.

(5) În cazul menționat la alin. (1) lit. a) și în cazul în care competența de a ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a statului român, autoritatea română de executare îi transmite o cerere în acest sens, fără întârziere. În cazul în care competența de a ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a altui stat sau unei organizații internaționale, autoritatea străină emitentă transmite o cerere în acest sens autorității în cauză. Autoritatea competentă română se poate consulta cu autoritatea competentă străină anterior transmiterii ordinului european de anchetă.

ARTICOLUL 268⁹

Termene pentru recunoaștere și executare

(1) Decizia privind recunoașterea și executarea este luată și măsura este adusă la îndeplinire cu aceeași celeritate și în aceleași condiții ca într-o cauză internă similară și, în orice caz, în cadrul termenelor prevăzute de prezentul articol.

(2) În cazul în care autoritatea emitentă a indicat în cuprinsul ordinului european de anchetă faptul că, din cauza termenelor procedurale, a gravității infracțiunii sau a altor împrejurări urgente, este necesar un termen mai scurt

decât cele prevăzute în prezentul articol sau dacă autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de anchetă că măsura de anchetă trebuie adusă la îndeplinire la o dată specifică, autoritatea de executare va lua în considerare, în măsura posibilităților, aceste împrejurări.

(3) Autoritatea de executare competentă dispune cu privire la recunoașterea și executarea măsurii din cuprinsul ordinului european de anchetă de îndată ce este posibil și, fără a aduce atingere prevederilor alin. (5), în termen de cel mult 30 de zile de la primirea ordinului european de anchetă.

(4) Dacă nu este incident vreunul dintre motivele de amânare prevăzute la art. 268¹² alin. (1) sau probele solicitate prin ordinul european de anchetă se află deja în posesia autorităților române, autoritatea de executare aduce la îndeplinire măsura de anchetă, în condițiile prezentei secțiuni, fără întârziere și fără a aduce atingere prevederilor alin. (5), în cel mult 90 de zile de la luarea deciziei prevăzute la alin. (3).

(5) Dacă autoritatea de executare competentă nu poate respecta într-un anumit caz termenul prevăzut la alin. (3) sau data specifică prevăzută la alin. (2), aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și timpul estimativ necesar pentru luarea deciziei. În asemenea cazuri, termenul prevăzut la alin. (3) poate fi prelungit cu maximum 30 de zile.

(6) Dacă într-un caz determinat, autoritatea română de executare nu poate respecta termenul prevăzut la alin. (4), aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și se consultă cu autoritatea emitentă cu privire la o dată adecvată pentru executarea măsurii de anchetă.

ARTICOLUL 268¹⁰

Transferul mijloacelor de probă

(1) Autoritatea judiciară de executare transferă statului emitent, fără întârziere nejustificată, mijloacele de probă obținute ca urmare a executării ordinului european de anchetă sau care se află deja în posesia autorităților competente române.

(2) Transferul mijloacelor de probă poate fi suspendat, până la soluționarea unei căi de atac, cu excepția cazului în care, în cuprinsul ordinului european de anchetă, sunt indicate motive suficiente pentru care transferul imediat al mijloacelor de probă este esențial pentru desfășurarea, în condiții adecvate, a unor anchete sau pentru ocrotirea unor drepturi individuale. În orice

caz, transferul mijloacelor de probă se suspendă dacă ar fi de natură să cauzeze prejudicii grave și ireversibile persoanei vizate de ordinul european de anchetă.

(3) În momentul transferului mijloacelor de probă, autoritatea de executare precizează dacă solicită ca acestea să fie returnate de îndată ce nu mai sunt necesare în statul emitent.

(4) În cazul în care obiectele, documentele sau informațiile obținute în cauză sunt deja relevante pentru alte proceduri penale desfășurate în România, autoritatea de executare poate, la cererea explicită a autorității emitente și după consultarea acesteia, să transfere temporar mijloacele de probă, cu condiția ca acestea să fie returnate de îndată ce nu mai sunt necesare în statul emitent sau în orice alt moment convenit prin acord de către autoritatea de executare și autoritatea emitentă.

(5) În cazul în care se solicită în ordinul european de anchetă și dacă este posibil conform legii române, mijloacele de probă sunt imediat transferate autorităților competente ale statului emitent care participă la executarea ordinului european de anchetă potrivit prevederilor art. 268⁶ alin. (9).

(6) Dispozițiile art. 186 se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 268¹¹

Căi de atac

(1) Actele emise și măsurile luate de autoritățile judiciare române în executarea ordinului european de anchetă sunt supuse căilor de atac prevăzute de Codul de procedură penală, în aceleași condiții și în aceleași termene.

(2) Motivele de fond pentru emiterea ordinului european de anchetă pot fi contestate numai în fața autorității emitente.

(3) Declararea unei căi de atac nu suspendă executarea măsurii de anchetă, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut de legea română în cauze interne similare.

(4) Autoritatea judiciară română de executare informează autoritatea emitentă cu privire la orice cale de atac declarată potrivit alin. (1) precum și cu privire la efectele exercitării acesteia asupra executării măsurii de anchetă.

(5) Când România este stat emitent, autoritatea judiciară emitentă ia în considerare efectele admiterii căii de atac în statul de executare, împotriva măsurilor luate în executarea ordinului european de anchetă, în condițiile legii române. Dispozițiile art. 102 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 268¹²**Temeiuri pentru amânarea recunoașterii și executării**

(1) Recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă poate fi amânată în următoarele cazuri:

a) executarea acestuia ar putea aduce atingere cercetărilor penale sau unui proces penal în curs, atât timp cât autoritățile române consideră necesar;

b) obiectele, documentele sau datele vizate de ordinul european de anchetă sunt deja utilizate în cadrul altor proceduri, până când acestea nu mai sunt necesare în acest scop.

(2) De îndată ce temeiul pentru amânare încetează să existe, autoritatea de executare ia imediat măsurile necesare în vederea recunoașterii sau executării ordinului european de anchetă și informează autoritatea emitentă prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă.

ARTICOLUL 268¹³**Obligația de informare**

(1) Autoritatea română competentă confirmă primirea ordinului european de anchetă, fără întârziere, dar nu mai târziu de o săptămână de la primirea acestuia, prin completarea și trimiterea formularului prevăzut în anexa nr. 12.

(2) În cazul prevăzut la art. 268⁶ alin. (2), obligația de confirmare îi revine atât autorității care a primit ordinul european de anchetă, cât și celei căreia îi este transmis ordinul european de anchetă.

(3) În cazul în care ordinul european de anchetă a fost transmis prin intermediul autorității centrale competente, obligația de confirmare a primirii revine atât acesteia, cât și autorității de executare căreia îi este transmis ordinul european de anchetă de către autoritatea centrală.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor art. 268⁷ alin. (4) și (5), autoritatea de executare informează de îndată autoritatea emitentă, prin orice mijloace, informații care, la cererea autorității emitente, sunt confirmate fără întârziere prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă:

a) dacă este imposibil să ia o decizie privind recunoașterea sau executarea întrucât formularul prevăzut în anexa nr. 11 este incomplet sau în mod vădit incorect;

b) dacă, în timpul executării ordinului european de anchetă, autoritatea de executare consideră, fără alte cercetări ulterioare, că ar putea fi oportun să

desfășoare măsuri de investigare care nu au fost prevăzute inițial sau care nu au putut fi specificate în momentul emiterii ordinului european de anchetă, pentru a permite autorității emitente să ia măsuri suplimentare în cazul respectiv; sau

c) dacă autoritatea de executare stabilește că, în cazul respectiv, nu poate respecta formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, potrivit prevederilor art. 268⁶ alin. (3).

(5) Fără a aduce atingere prevederilor art. 268⁷ alin. (4) și (5), autoritatea de executare informează fără întârziere autoritatea emitentă, prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă cu privire la:

a) orice decizie luată în temeiul art. 268⁷ și 268⁸;

b) orice decizie de amânare a executării ordinului european de anchetă, motivele amânării și, dacă este posibil, durata preconizată a amânării.

ARTICOLUL 268¹⁴

Confidențialitatea

(1) Atât în cazul în care România este stat emitent cât și în cazul în care este stat de executare, autoritățile române vor respecta caracterul confidențial al anchetei, conform legii române, în limita necesară pentru executarea măsurii de anchetă. Această obligație are în vedere atât existența cât și conținutul unui ordin european de anchetă.

(2) Dacă autoritatea de executare, într-un caz anume, nu poate respecta cerința de confidențialitate, va informa de îndată autoritatea emitentă.

(3) În conformitate cu legea română și dacă autoritatea străină de executare nu a indicat altfel, autoritățile române păstrează confidențialitatea cu privire la orice probe sau informații furnizate de autoritatea de executare, cu excepția cazurilor în care divulgarea acestora este necesară în vederea executării măsurilor care au fost indicate în ordinul european de anchetă.

ARTICOLUL 268¹⁵

Cheltuieli

(1) În executarea ordinului european de anchetă, dispozițiile art. 16 se aplică în mod corespunzător. Autoritatea română de executare informează autoritatea emitentă cu privire la specificațiile detaliate ale acelor cheltuieli considerate drept extraordinare.

(2) În cazul în care România este stat emitent și nu se poate ajunge la un acord cu autoritatea de executare cu privire la suportarea cheltuielilor, autoritatea română emitentă poate decide:

- a) fie să retragă, în tot sau în parte, ordinul european de anchetă;
- b) fie să mențină ordinul european de anchetă, cu suportarea de către statul român a acelei părți a cheltuielilor considerate extraordinare, conform art. 16.

PARAGRAFUL 2 Dispoziții speciale

ARTICOLUL 268¹⁶

Transferul temporar către statul emitent al persoanelor supuse unei măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul de executare în scopul aplicării unei măsuri de anchetă în vederea strângerii de probe pentru care este necesară prezența respectivei persoane pe teritoriul statului emitent, cu condiția ca aceasta să fie returnată în termenul stabilit de statul de executare. Dispozițiile art. 193 alin. (2), alin. (4), (5) și alin. (7) – (10) se aplică în mod corespunzător. Modalitățile practice privind transferul temporar al persoanei, inclusiv detaliile condițiilor sale de detenție și datele până la care aceasta trebuie să fie transferată și returnată pe teritoriul statului de executare sunt convenite între statul emitent și statul de executare, asigurându-se că sunt luate în considerare starea fizică și mentală a persoanei în cauză, precum și nivelul de securitate necesar în statul emitent.

(2) Executarea unui ordin european de anchetă, emis în vederea transferului temporar către statul emitent a persoanelor private de libertate, în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă poate fi refuzată în următoarele situații:

- a) Este incident unul din motivele de refuz prevăzute la art. 268⁸;
- b) Persoana supusă unei măsuri privative de libertate nu își dă consimțământul;
- c) Transferul este de natură să prelungească detenția persoanei.

(3) Dacă instanța consideră că este necesar, având în vedere vârsta sau starea fizică ori mentală a persoanei, reprezentantului legal al persoanei deținute i se oferă ocazia de a-și exprima opinia cu privire la transfer.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor art. 193 alin. (7), o persoană transferată nu este urmărită penal sau deținută sau supusă niciunei alte restrângeri a libertății sale personale în statul emitent pentru fapte comise sau condamnări pronunțate anterior părăsirii teritoriului statului de executare, o persoană transferată nu este urmărită penal.

(5) Imunitatea prevăzută la alin. (4) încetează dacă persoana transferată, care a avut posibilitatea de a pleca în termen de 15 zile consecutive de la data la care prezența sa nu mai era solicitată de autoritățile emitente:

- a) a rămas totuși pe teritoriul respectiv; sau
- b) a revenit după ce a plecat.

(6) Perioada de detenție pe teritoriul statului emitent se scade din perioada de detenție pe care persoana vizată este sau va fi obligată să o execute pe teritoriul statului de executare.

ARTICOLUL 268¹⁷

Transferul temporar către statul de executare al persoanelor supuse unor măsuri privative de libertate în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane deținute în statul emitent, în scopul aducerii la îndeplinire a unei măsuri de anchetă în vederea strângerii de probe pentru care este necesară prezența sa pe teritoriul statului de executare. Dispozițiile art. 194 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(2) Modalitățile de transfer temporar al persoanei și termenul până la care va trebui să fie trimisă pe teritoriul României vor fi stabilite prin acord între autoritățile române și autoritățile statului de executare.

(3) Dispozițiile art. 268¹⁶ alin. (2) lit. a) și alin. (3) – (5) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 268¹⁸

Audierea prin videoconferință

(1) În cazul în care o persoană se află pe teritoriul României și trebuie audiată ca martor sau expert de către autoritățile competente ale statului emitent, autoritatea competentă poate să emită un ordin european de anchetă pentru a audia martorul sau expertul prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală. Dispozițiile art. 178 alin. (4) – (6), alin. (8) și (10) se aplică în

mod corespunzător. Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul audierii suspectilor sau inculpaților.

(2) Pe lângă motivele de nerecunoaștere sau neexecutare prevăzute la art. 268⁸, executarea ordinului european de anchetă poate fi, de asemenea, refuzată dacă:

- a) suspectul sau inculpatul nu își dă consimțământul; sau
- b) executarea unei asemenea măsuri de investigare într-un caz particular ar fi contrară principiilor fundamentale de drept ale statului român.

(3) Autoritatea emitentă și autoritatea de executare convin modalitățile practice. Dacă într-o anumită cauză autoritatea de executare nu dispune de mijloacele tehnice pentru o audiere prin realizarea unei videoconferințe, statul emitent poate pune la dispoziție astfel de mijloace, de comun acord.

(4) Fără a aduce atingere eventualelor măsuri convenite în ceea ce privește protecția persoanelor, autoritatea de executare întocmește, la sfârșitul audierii, un proces-verbal în care consemnează data și locul audierii, identitatea persoanei audiate, identitatea și calitatea tuturor celorlalte persoane din statul de executare care au participat la audiere, eventualele depuneri de jurământ și condițiile tehnice în care s-a desfășurat audierea. Documentul este trimis autorității emitente de către autoritatea de executare.

(5) În cazul în care persoana care este audiată pe teritoriul statului român, potrivit prevederilor prezentului articol, refuză să depună mărturie atunci când are obligația să o facă sau depune mărturii false, se aplică legea română în același mod în care s-ar fi aplicat dacă audierea ar fi avut loc în cadrul unei proceduri la nivel intern.

(6) Un ordin european de anchetă poate fi emis, în vederea audierii persoanelor indicate la alin. (1), de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, sau de către instanța pe rolul căreia se află cauza.

ARTICOLUL 268¹⁹

Informații privind conturile bancare și alte conturi deținute în instituții de credit ori alte entități financiare

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a se stabili dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul procedurilor penale în cauză deține sau controlează unul sau mai multe conturi, de orice tip, în orice instituție de credit localizată pe teritoriul statului de executare și, în acest caz, pentru a

obține toate detaliile conturilor identificate. Dispozițiile art. 153 din Codul de procedura penală se aplică în mod corespunzător.

(2) Un ordin european de anchetă poate fi emis, de asemenea, pentru a stabili dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul procedurilor penale în cauză deține unul sau mai multe conturi în orice altă entitate financiară, localizată pe teritoriul statului de executare.

(3) În cazul în care se solicită în ordinul european de anchetă, informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) includ, de asemenea, conturi pentru care persoana care face obiectul procedurilor penale are împuternicire.

(4) Dispozițiile alin. (1) – (3) și dispozițiile art. 210 alin. (2), (4) și (6) se aplică în mod corespunzător, când România este stat de executare. La cererea autorităților unui stat membru al Uniunii Europene, autoritățile române vor dispune luarea tuturor măsurilor necesare în vederea identificării conturilor bancare, indiferent de natura acestora, care sunt controlate sau deținute într-o unitate bancară din România de către o persoană fizică ori juridică care face obiectul unei anchete penale, și vor furniza acestora numerele conturilor bancare, precum și orice alte detalii. Informațiile vor include totodată și date privind conturile pentru care persoana care face obiectul procedurilor are procură, în măsura în care acestea au fost solicitate în mod expres.

(5) Instituțiile de credit ori alte entități financiare nu vor divulga clientului în cauză sau altor terțe persoane faptul că:

a) au fost transmise informații statului emitent potrivit prevederilor prezentului articol și ale prevederilor art. 268²⁰;

b) este în curs de desfășurare o anchetă.

(6) În cazul prevăzut la alin. (2), când România este stat de executare, în plus față de motivele de nerecunoaștere și neexecutare prevăzute la art. 268⁸, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată și în cazul în care executarea măsurii de investigare nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.

ARTICOLUL 268²⁰

Informații privind operațiunile bancare și alte operațiuni financiare

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a se obține detaliile unor conturi bancare determinate și ale operațiunilor bancare ce au fost efectuate pe parcursul unei anumite perioade în unul sau mai multe conturi precizate în ordinul european de anchetă, inclusiv detaliile privind orice cont

emitent sau beneficiar. Dispozițiile art. 146¹ din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

(2) În sensul prezentului articol, prin detaliile unor conturi se înțelege cel puțin numele și adresa titularului de cont, detalii privind eventualii împuterniciți asociați contului respectiv și orice alte detalii sau documente furnizate de titularul de cont în momentul deschiderii contului, care se află încă în posesia instituției de credit sau a entității financiare.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) și ale art. 211 alin. (1) – (3) se aplică în mod corespunzător când România este stat de executare.

(4) Un ordin european de anchetă poate fi emis, de asemenea, cu privire la informațiile prevăzute la alin. (1) referitoare la operațiunile financiare realizate de orice alte entități financiare. În astfel de cazuri, când România este stat de executare, pe lângă motivele de nerecunoaștere și neexecutare prevăzute la art. 268⁸, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată și în cazul în care executarea măsurii de investigare nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.

ARTICOLUL 268²¹

Măsurile de anchetă care presupun colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis în scopul executării unei măsuri de anchetă care necesită strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp, cum ar fi:

a) monitorizarea operațiunilor bancare sau a altor operațiuni financiare efectuate în unul sau mai multe conturi specificate;

b) livrările supravegheate efectuate pe teritoriul statului de executare.

Dispozițiile art. 180 se aplică în mod corespunzător.

(2) Executarea sa poate fi refuzată în următoarele situații:

a) în cazul în care devine incident unul din motivele de nerecunoaștere și de neexecutare prevăzute la art. 268⁸;

b) dacă executarea măsurii de anchetă respective nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară, potrivit legii române.

(3) Autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt relevante în scopul procedurilor penale în cauză.

(4) Autorității judiciare române îi revine competența exclusivă de a acționa, de a conduce și controla operațiunile referitoare la executarea ordinului european de anchetă.

(5) Statul emitent și statul de executare convin modalitățile practice referitoare la măsura de investigare menționată la alin. (1) lit. b), precum și orice alte măsuri necesare.

ARTICOLUL 268²²

Desfășurarea unor anchete de către investigatori sub acoperire

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis cu scopul de a solicita statului de executare să acorde asistență statului emitent la desfășurarea unor anchete de către investigatori sub acoperire.

(2) Autoritatea emitentă indică în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că desfășurarea unei anchete de către investigatori sub acoperire poate fi relevantă pentru scopul procedurilor penale. Autoritatea română competentă va decide, de la caz la caz, dacă măsura este admisibilă, potrivit legii române. Dispozițiile art. 181 se aplică în mod corespunzător.

(3) Autoritatea română competentă poate refuza recunoașterea și executarea unui ordin european de anchetă prin care se solicită desfășurarea unei anchete de către investigatori sub acoperire în următoarele cazuri:

a) este incident unul din motivele de nerecunoaștere sau de neexecutare prevăzute la art. 268⁸;

b) desfășurarea unei anchete de către investigatori sub acoperire nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară potrivit legii române;

c) nu s-a ajuns la un acord cu privire la aranjamentele necesare pentru desfășurarea unei anchete de către investigatori sub acoperire în temeiul alin. (4).

(4) Desfășurarea anchetelor de către investigatori sub acoperire pe teritoriul României are loc în conformitate cu legea română. Autorităților judiciare române le revine competența exclusivă de a acționa, de a conduce și de a controla operațiunile referitoare la investigația sub acoperire. Durata investigației sub acoperire, condițiile detaliate și statutul juridic al agenților în cauză în timpul investigației sub acoperire sunt convenite între statul emitent și statul de executare, cu respectarea dreptului și a procedurilor interne ale acestora.

ARTICOLUL 268²³**Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică
din partea unui alt stat membru**

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis în vederea interceptării telecomunicațiilor în statul membru din partea căruia este necesar să se primească asistență tehnică. Dispozițiile art. 184 se aplică în mod corespunzător.

(2) În situația în care România este stat de executare, asistența solicitată va fi acordată cu respectarea legii române.

(3) În cazul în care mai multe state membre sunt în măsură să asigure integral asistența tehnică necesară pentru aceeași interceptare a telecomunicațiilor, ordinul european de anchetă este trimis numai unuia dintre acestea. Prioritatea se acordă întotdeauna statului membru în care se află sau se va afla subiectul interceptării.

(4) Ordinul european de anchetă trebuie să menționeze motivul pentru care se consideră că măsura de anchetă este relevantă pentru clarificarea scopului procedurilor penale în cauză.

(5) În plus față de motivele de nerecunoaștere și neexecutare prevăzute la art. 268⁸, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată de către autoritățile române, dacă măsura de anchetă nu ar fi fost autorizată într-o cauză similară, potrivit legii române.

(6) Ordinul european de anchetă menționat la alin. (1) poate fi executat prin transmiterea imediată a telecomunicațiilor către statul emitent sau interceptarea, înregistrarea și transmiterea ulterioară a rezultatului interceptării telecomunicațiilor către statul emitent. Autoritatea română de executare își poate condiționa acordul de acceptarea de către statul emitent al ordinului european de anchetă a oricărei condiții impuse de legea română într-o cauză internă similară.

(7) Autoritatea emitentă și autoritatea de executare vor stabili de comun acord dacă ordinul european de anchetă se va executa prin una dintre modalitățile prevăzute la alin. (6).

(8) La emiterea ordinului european de anchetă menționat la alin. (1) sau în timpul interceptării, autoritatea emitentă poate cere de asemenea, în cazul în care are un motiv întemeiat, o transcriere, o decodare sau o decriptare a înregistrării, sub rezerva acordului autorității de executare.

(9) Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate potrivit prevederilor art. 16, cu excepția costurilor aferente transcrierii, decodării și decriptării comunicațiilor interceptate, care sunt suportate de către statul emitent.

ARTICOLUL 268²⁴**Notificarea statelor membre în care se află subiectul interceptării și cărora nu li se solicită asistență tehnică**

(1) În cazul în care, în vederea executării unei măsuri de anchetă, interceptarea telecomunicațiilor este autorizată de autoritatea competentă română și adresa de contact a subiectului interceptării, specificat în ordinul de interceptare, este utilizată pe teritoriul unui alt stat membru, „statul membru notificat”, din partea căruia nu este necesară asistență tehnică pentru realizarea interceptării, autoritățile române informează autoritatea competentă a statului membru notificat cu privire la interceptare:

a) înainte de interceptare, în cazurile în care autoritatea română care realizează interceptarea cunoaște, în momentul în care solicită interceptarea, faptul că subiectul interceptării se află sau se va afla pe teritoriul statului membru notificat;

b) în timpul interceptării sau după finalizarea interceptării, de îndată ce ia cunoștință de faptul că subiectul interceptării se află sau s-a aflat, pe durata interceptării, pe teritoriul statului membru notificat.

(2) Notificarea menționată la alin. (1) se transmite utilizând formularul prevăzut în anexa nr. 13.

(3) Când România este statul membru notificat și dacă interceptarea nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară potrivit legii române, autoritatea română competentă notifică autorității competente a statului membru care realizează interceptarea, fără întârziere și în cel mult 96 de ore de la primirea notificării prevăzute la alin. (1), următoarele:

a) faptul că interceptarea respectivă nu poate fi realizată sau i se va pune capăt; și

b) dacă este cazul, faptul că materialele deja interceptate în perioada în care subiectul interceptării se află pe teritoriul statului român nu pot fi utilizate sau pot fi utilizate doar în condițiile pe care le specifică. Autoritatea competentă română informează autoritatea competentă a statului membru care realizează interceptarea cu privire la motivele care justifică condițiile respective.

(4) În sensul alin. (3), autoritatea competentă română este Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(5) Dispozițiile art. 268⁶ alin. (7) se aplică în mod corespunzător notificării prevăzute la alin. (1).

(6) Comunicărilor prevăzute de prezentul articol li se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 268⁶ alin. (7) și (8).

ARTICOLUL 268²⁵**Măsuri provizorii**

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis în scopul luării oricărei măsuri de anchetă pentru a preveni ascunderea, distrugerea, înstrăinarea, transformarea sau mutarea elementelor care pot fi utilizate ca mijloace de probă. Când România este stat de executare, dispozițiile art. 187 se aplică în mod corespunzător. Autoritatea română de executare procedează la recunoașterea ordinului european de anchetă și dispune cu privire la transferul mijloacelor de probă conform dispozițiilor prezentei secțiuni.

(2) Când România este stat de executare, autoritatea competentă decide cu privire la măsura provizorie și comunică decizia sa statului emitent, de îndată, dacă este posibil în termen de 24 de ore de la primirea ordinului european de anchetă. Dispozițiile art. 222 alin. (2) – (4) se aplică în mod corespunzător.

(3) În cazul în care este solicitată luarea unei măsuri provizorii conform alin. (1), autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă dacă mijloacele de probă urmează să fie transferate statului emitent sau rămân în statul de executare.

(4) În cazul în care, potrivit prevederilor alin. (3), ordinul european de anchetă este însoțit de instrucțiunea ca mijloacele de probă să rămână în statul de executare, autoritatea emitentă precizează data la care urmează a fi ridicată măsura provizorie menționată la alin. (1) sau data estimată pentru transmiterea cererii de transferare a probelor către statul emitent.

(5) După consultarea autorității emitente, autoritatea română de executare poate, în conformitate cu legea română, să impună condiții corespunzătoare, ținând seama de împrejurările cauzei, pentru a limita durata aplicării măsurii provizorii prevăzute la alin. (1). Dacă, în conformitate cu aceste condiții, autoritatea de executare intenționează să ridice măsura provizorie, aceasta informează autoritatea emitentă, care are posibilitatea de a transmite observații.

(6) În situația în care România este stat emitent, autoritatea judiciară competentă informează, de îndată, autoritatea competentă din statul de executare că măsura provizorie prevăzută la alin. (1) a fost ridicată.

(7) Când România este stat de executare, la primirea notificării referitoare la ridicarea măsurii provizorii în statul emitent, autoritatea română competentă va lua măsuri în consecință.”

36. La mențiunea privind transpunerea, după punctul 9, se introduc două noi puncte, pct. 10 și 11, cu următorul cuprins:

„10. Dispozițiile art. 10 alin. (4), (5) și (6) din Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2013/48/UE din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 294 din 6 noiembrie 2013.

11. Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 130 din 1 mai 2014.”

37. Articolul 271 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 271

Anexele nr. 1 – 14 fac parte integrantă din prezenta lege.”

38. După anexa nr. 10, se introduc patru noi anexe, anexele nr. 11 - 14, cu următorul cuprins:

„Anexa nr. 11

Ordinul european de anchetă

Prezentul ordin de anchetă a fost emis de o autoritate competentă. Autoritatea emitentă certifică faptul că emiterea prezentului ordin european de anchetă este necesară și proporționată față de scopul procedurilor specificate în cadrul acestuia, ținând cont de drepturile persoanei suspectate sau acuzate, și că măsurile de investigare solicitate ar fi putut fi dispuse în aceleași condiții într-o cauză internă similară. Solicit ca măsura sau măsurile de investigare precizate mai jos să fie aplicate ținând seama în mod corespunzător de confidențialitatea anchetei, iar probele obținute ca rezultat al executării ordinului european de anchetă să fie transferate.

SECȚIUNEA A

Statul emitent:.....

Statul de executare:

Secțiunea B: Urgența

Vă rugăm să precizați dacă există vreo urgență justificată de următoarele motive:

- ascunderea sau distrugerea probelor
- data iminentă a procesului
- orice alt motiv

Vă rugăm să precizați în continuare:

Termenele pentru executarea ordinului european de anchetă sunt stabilite în Directiva 2014/41/UE. Totuși, dacă este necesar un termen mai scurt sau specific, vă rugăm să precizați și să explicați motivul acestuia:

.....

SECȚIUNEA C: Măsura sau măsurile de anchetă care urmează a fi puse în aplicare

1. Descrieți măsura sau măsurile de anchetă/asistență necesare și indicați, dacă este cazul, dacă este una dintre măsurile de anchetă următoare:

.....

-
-
-
- Obținerea de informații sau de probe care sunt deja în posesia autorității de executare
 - Obținerea de informații incluse în baze de date deținute de poliție sau autoritățile judiciare
 - Audiere
 - Martor
 - Expert
 - Persoană suspectată sau acuzată
 - Victimă
 - Parte terță
 - Identificarea persoanelor care dețin un abonament la un număr de telefon ori o adresă IP specificate
 - Transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul emitent
 - Transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul de executare
 - Audiere prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală
 - Martor
 - Expert
 - Persoană suspectată sau acuzată
 - Audiere prin teleconferință
 - Martor
 - Expert
 - Informații privind conturile bancare și alte conturi financiare
 - Informații privind operațiunile bancare și alte operațiuni financiare
 - Măsuri de anchetă care presupun strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp
 - Monitorizarea operațiunilor bancare sau a altor operațiuni financiare
 - Livrări supravegheate
 - Altele
 - Investigații sub acoperire
 - Interceptarea telecomunicațiilor
 - Măsură sau măsuri provizorii pentru prevenirea distrugerii, transformării, mutării, transferării sau eliminării unui element care poate fi utilizat ca probă.

SECȚIUNEA D: Legătura cu un ordin european de anchetă anterior

Precizați dacă prezentul ordin european de anchetă completează un ordin european de anchetă anterior. După caz, furnizați informații relevante pentru identificarea ordinului european de anchetă anterior (data emiterii acestui ordin, autoritatea căreia i-a fost transmis, și, după caz, data transmiterii ordinului european de anchetă și numerele de referință alocate de autoritățile emitentă și de executare):

.....

.....

Dacă este necesar, indicați dacă a mai fost adresat un ordin european de anchetă în aceeași cauză unui alt stat membru:

.....

SECȚIUNEA E: Identitatea persoanei în cauză

1. Furnizați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, privind identitatea persoanei sau persoanelor (i) fizice; sau (ii) juridice vizate de măsura de anchetă (dacă sunt vizate mai multe persoane, vă rugăm să furnizați informațiile pentru fiecare persoană):

(i) în cazul persoanelor fizice

Numele:

Prenumele:

Alt (Alte) nume relevant (relevante) dacă este cazul:

Nume fals, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială:

Tipul și numărul documentului sau documentelor de identitate (carte de identitate, pașaport), dacă este cazul:

.....

Data nașterii:

Locul nașterii:

Domiciliul și/sau adresa de reședință; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați:

.....

Limba sau limbile pe care persoana o/le înțelege:

(ii) în cazul persoanei sau persoanelor juridice

Nume:

Forma juridică:

Denumirea prescurtată, denumiri utilizate frecvent sau alte denumiri comerciale, dacă este cazul:

.....

Sediu social.

Număr de înregistrare:

Adresa persoanei juridice:

Numele reprezentantului persoanei juridice:

Vă rugăm să descrieți statutul pe care persoana în cauză îl are în prezent în cadrul procedurilor:

Persoană suspectată sau acuzată

Victimă

Martor

Expert

Parte terță

Altul (vă rugăm să precizați):

2. Dacă este diferit de adresa menționată mai sus, vă rugăm să precizați locul în care măsura de anchetă urmează să fie pusă în aplicare:

.....

3. Furnizați alte informații care vor facilita executarea ordinului european de anchetă:

.....

SECȚIUNEA F: Tipul de proceduri pentru care este emis ordinul european de anchetă:

- (a) În cadrul procedurilor penale inițiate de o autoritate judiciară sau care pot fi inițiate în fața unei autorități judiciare cu privire la o infracțiune, în conformitate cu legislația statului emitent;
- (b) În cadrul procedurilor inițiate de autorități administrative cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt sancționate în legislația națională a statului emitent și în care decizia poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente, în special în materie penală;
- (c) În cazul procedurilor inițiate de autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt sancționate în legislația națională a statului emitent, în cazul în care decizia autorităților menționate poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente, în special în materie penală;
- (d) În legătură cu procedurile menționate la literele (a), (b) și (c), care privesc infracțiuni sau încălcări ale legii, ce pot angaja răspunderea unei persoane juridice sau pot conduce la aplicarea de pedepse unei persoane juridice în statul emitent.

SECȚIUNEA G: Motivele emiterii ordinului european de anchetă

1. Rezumatul situației de fapt

Precizați motivul emiterii ordinului european de anchetă, inclusiv un rezumat al situației de fapt, o descriere a infracțiunilor imputate sau în curs de investigare, stadiul în care a ajuns ancheta, motivele oricăror factori de risc și orice alte informații relevante.

.....

2. Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) pentru care a fost emis ordinul european de anchetă și dispozițiile legale sau codul aplicabile:

.....

3. Infracțiunea pentru care ordinul european de anchetă a fost emis în statul emitent se pedepsește cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu un ordin de detenție a căror durată maximă este de cel puțin trei ani, astfel cum sunt definite de dreptul statului emitent, și este inclusă în lista infracțiunilor care figurează mai jos (vă rugăm să bifați căsuța potrivită)

- participarea la un grup infracțional organizat
- terorismul
- traficul de ființe umane

- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă
- traficul ilicit de stupefiante și de substanțe psihotrope
- traficul ilicit de arme, muniții și materiale explozibile
- corupția
- fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995
- spălarea produselor infracțiunii
- falsificarea de monedă, inclusiv falsificarea monedei euro
- criminalitatea informatică
- infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție
- facilitarea intrării și a șederii neautorizate
- omorul, vătămarea corporală gravă
- traficul ilicit de organe și țesuturi umane
- răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici
- rasismul și xenofobia
- jaful organizat sau armat
- traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă
- înșelăciunea
- racketul și extorcarea de fonduri
- contrafacerea și pirateria produselor
- falsificarea de documente administrative și uzul de fals
- falsificarea de mijloace de plată
- traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere
- traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive
- traficul de autovehicule furate
- violul
- incendierea cu intenție
- infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale
- sechestrarea ilegală de nave sau aeronave
- sabotajul

SECȚIUNEA H: Cerințe suplimentare pentru anumite măsuri

Completați secțiunile relevante pentru măsura (măsurile) de investigare solicitată (solicitate):

SECȚIUNEA H1: Transferul unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate

1. Dacă se solicită un transfer temporar către statul emitent al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în scopul anchetei, vă rugăm să precizați dacă persoana și-a exprimat acordul față de această măsură:

Da Nu Solicit obținerea acordului persoanei în cauză

2. Dacă se solicită un transfer temporar către statul de executare al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în scopul anchetei, vă rugăm să precizați dacă persoana și-a exprimat acordul față de această măsură:

Da Nu

SECȚIUNEA H2: Videoconferință sau teleconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală

Dacă se solicită audierea prin videoconferință sau teleconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală:

Vă rugăm să menționați numele autorității care va organiza audierea (detalii de contact/limbă):

.....

Vă rugăm să menționați motivele solicitării acestei măsuri:

.....

(a) audierea prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală:

persoana suspectată sau acuzată și-a exprimat acordul

(b) audiere prin teleconferință

SECȚIUNEA H3: Măsuri provizorii

Dacă se solicită o măsură provizorie pentru prevenirea distrugerii, transformării, mutării, transferării sau eliminării unui element care poate fi utilizat ca probă, vă rugăm să precizați dacă:

elementul urmează să fie transferat statului emitent

elementul urmează să rămână în statul de executare; vă rugăm să menționați o dată estimată:

pentru ridicarea măsurii provizorii:

pentru prezentarea unei cereri ulterioare privind elementul:

SECȚIUNEA H4: Informații privind conturi bancare sau alte conturi financiare

1. Dacă se solicită informații privind conturi bancare sau alte conturi financiare pe care persoana le deține sau le controlează, vă rugăm să precizați, pentru fiecare dintre acestea, motivele pentru care considerați că măsura este relevantă în sensul procedurilor penale și pe ce motive vă întemeiați prezumția că bănci din statul de executare dețin contul:

informații privind conturi bancare pe care persoana le deține sau pentru care aceasta are împuternicire

informații privind alte conturi financiare pe care persoana le deține sau pentru care aceasta are împuternicire

.....

.....

.....

.....

2. Dacă se solicită informații privind operațiuni bancare sau alte operațiuni financiare, vă rugăm să precizați, pentru fiecare dintre acestea, motivele pentru care considerați că măsura este relevantă în sensul procedurilor penale:

informații privind operațiuni bancare

informații privind alte operațiuni financiare

.....

.....

.....

.....

Indicați perioada de timp relevantă și conturile în cauză

.....

.....

SECȚIUNEA H5: Măsurile de investigare care presupun colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp

Dacă se solicită o astfel de măsură de investigare, vă rugăm să precizați motivele pentru care considerați că informațiile solicitate sunt relevante în sensul procedurilor penale

.....

.....

SECȚIUNEA H6: Investigația sub acoperire

Dacă se solicită o investigație sub acoperire, vă rugăm să precizați motivele pentru care considerați că măsura de investigare poate să fie relevantă în sensul procedurilor penale

.....

.....

SECȚIUNEA H7: Interceptarea telecomunicațiilor

1. Dacă se solicită interceptarea telecomunicațiilor, vă rugăm să precizați motivele pentru care considerați că măsura de investigare este relevantă în sensul procedurilor penale

.....

.....

2. Vă rugăm să furnizați următoarele informații:

(a) informații în scopul identificării subiectului interceptării:

.....

(b) durata dorită a interceptării:

.....

(c) date tehnice (în special identificarea țintei – precum telefonul mobil, telefonul fix, adresa de e-mail, conexiunea la internet), astfel încât ordinul european de anchetă să poată fi executat:

.....

3. Vă rugăm să precizați ce metodă de executare preferați

Transmiterea imediată

Înregistrarea și transmiterea ulterioară

Vă rugăm să precizați dacă aveți nevoie de asemenea de transcrierea, decodarea sau decriptarea materialului interceptat*:

.....

.....

* Vă rugăm să rețineți că eventualele costuri ale transcrierii, decodării sau decriptării trebuie suportate de statul emitent.

SECȚIUNEA I: Formalități și proceduri necesare în vederea executării

1. Bifați și completați, după caz

Autoritatea de executare trebuie să respecte următoarele formalități și proceduri (...):.....

.....

2. Bifați și completați, după caz

Unul sau mai mulți funcționari ai statului emitent trebuie să fie prezenți la executarea ordinului european de anchetă pentru a sprijini autoritățile competente ale statului de executare.

Detalii de contact ale funcționarilor:

.....

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

SECȚIUNEA J: Căi de atac

1. Vă rugăm să precizați dacă a fost deja introdusă o acțiune împotriva emiterii unui ordin european de anchetă și, dacă da, vă rugăm să furnizați detalii suplimentare (descrierea acțiunii, inclusiv măsurile necesare care trebuie luate și termenele):

.....

2. Autoritatea din statul emitent care poate furniza informații suplimentare cu privire la procedurile pentru introducerea unei acțiuni în statul emitent și care poate preciza dacă serviciile de asistență juridică, interpretare și traducere sunt disponibile:

Denumirea:

Persoana de contact (dacă este cazul):.....

Adresa:.....

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

E-mail:.....

SECȚIUNEA K: Detalii cu privire la autoritatea care a emis ordinul european de anchetă

Bifați tipul autorității care a emis ordinul european de anchetă:

autoritate judiciară

*orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită în dreptul statului executant

* Vă rugăm să completați și secțiunea (L)

Denumirea autorității:

.....

Numele reprezentantului/persoanei de contact:

.....

Dosar nr.:.....

Adresa:.....

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului):.....

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului):.....

E-mail:.....

Limbile în care se poate comunica cu autoritatea emitentă:

.....

Dacă sunt diferite de cele de mai sus, detaliile de contact ale persoanei sau persoanelor care trebuie contactate pentru informații suplimentare sau pentru hotărârea modalităților practice pentru transferul probelor:

Nume/Titlu/Organizație:.....

Adresa:.....
 E-mail/Tel. de contact:.....
 Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentatului acesteia atestând exactitatea și corectitudinea
 conținutului ordinului european de anchetă:
 Nume:.....
 Funcția deținută (titlu/grad):.....
 Data:.....
 Ștampila oficială (dacă este cazul):

SECȚIUNEA L: Detalii cu privire la autoritatea judiciară care a validat ordinul european de anchetă

Vă rugăm să indicați tipul autorității judiciare care a validat acest ordin european de anchetă:

- (a) judecător sau instanță judecătorească
 (b) judecător de instrucție
 (c) procuror

Denumirea oficială a autorității de validare:

Numele reprezentantului acesteia:

Funcția deținută (titlu/grad):

Dosar nr.:

Adresa:

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului):

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului):

E-mail:

Limbile în care se poate comunica cu autoritatea de validare:

Vă rugăm să precizați dacă punctul de contact principal pentru autoritatea de executare ar trebui să fie:

- autoritatea emitentă
 autoritatea de validare

Semnătura și detaliile cu privire la autoritatea de validare

Nume:

Funcția deținută (titlu/grad):

Data:

Ștampila oficială (dacă este cazul):

Confirmarea primirii unui ordin european de anchetă

Prezentul formular trebuie completat de autoritatea statului de executare care a primit ordinul european de anchetă.

A. ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETĂ VIZAT

Autoritatea care a emis ordinul european de anchetă:

.....

Numărul de referință al dosarului:

Data emiterii:

Data primirii:

B. AUTORITATEA CARE A PRIMIT ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETĂ⁽¹⁾

Denumirea oficială a autorității competente:

.....

Numele reprezentantului:

.....

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Adresa:

.....

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului):.....

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului):.....

E-mail:.....

Numărul de referință al dosarului:

Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea:.....

C. (DUPĂ CAZ) AUTORITATEA COMPETENTĂ CĂREIA AUTORITATEA MENȚIONATĂ LA SECȚIUNEA B ÎI TRANSMITE ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETĂ

Denumirea oficială a autorității:

.....

Numele reprezentantului:

.....

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Adresa:

.....

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului):.....

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului):.....

¹ Această secțiune trebuie completată de fiecare autoritate care a primit ordinul european de anchetă. Obligația revine autorității competente responsabile cu recunoașterea și executarea ordinului european de anchetă și, după caz, autorității centrale sau autorității care a transmis autorității competente ordinul european de anchetă.

E-mail:..... Data transmiterii:..... Numărul de referință al dosarului: Limba sau limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:
D. ORICE ALTE INFORMAȚII CARE POT FI RELEVANTE PENTRU AUTORITATEA EMITENTĂ:
E. SEMNĂTURA ȘI DATA Semnătura: Data: Ștampila oficială (dacă este cazul):

Anexa nr. 13**Notificare**

Acest formular este utilizat pentru a trimite unui stat membru o notificare cu privire la interceptarea telecomunicației care va avea, are sau a avut loc pe teritoriul său fără asistență tehnică din partea sa. Prin prezenta, informez (statul membru notificat) cu privire la interceptare.

A. AUTORITATEA COMPETENTĂ Numele oficial al autorității competente din statul membru care realizează interceptarea: Numele reprezentantului: Funcția deținută (titlu/grad): Adresa: Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului):..... Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului):..... E-mail: Numărul de referință al dosarului:..... Data emiterii: Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea:.....
--

B. INFORMAȚII PRIVIND INTERCEPTAREA

I. Informații privind situația actuală: această notificare este trimisă (vă rugăm să bifați)

- înaintea interceptării
 în timpul interceptării
 după interceptare

II. Durata (anticipată a) interceptării (conform informațiilor deținute de autoritatea emitentă):

....., începând cu

III. Ținta interceptării: (numărul de telefon, adresa IP sau adresa de e-mail)

.....

IV. Identitatea persoanelor vizate

Furnizați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, privind identitatea persoanei sau persoanelor (i) fizice; sau (ii) juridice împotriva cărora au fost/pot fi declanșate procedurile:

(i) În cazul persoanei sau persoanelor fizice

Numele:

Prenumele:.....

Alt (Alte) nume relevant (relevante), dacă este cazul:.....

Nume fals, după caz:.....

Sexul:.....

Cetățenia:.....

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială:.....

Data nașterii:.....

Locul nașterii:

Domiciliul și/sau adresa de reședință; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută:

.....

Limba sau limbile pe care persoana o/le înțelege:.....

(ii) În cazul persoanei sau persoanelor juridice

Nume:.....

Forma juridică:.....

Denumirea prescurtată, denumiri utilizate frecvent sau alte denumiri comerciale, după caz:.....

Sediu social:.....

Numărul de înregistrare:.....

Adresa persoanei juridice:.....

Numele și detaliile de contact ale reprezentantului persoanei juridice:.....

V. Informații privind scopul interceptării:

Furnizați toate informațiile necesare, inclusiv o descriere a cauzei, încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) și dispozițiile legale sau codul aplicabile, pentru a permite autorității care primește notificarea să evalueze:

dacă interceptarea ar fi autorizată într-o cauză internă similară; și dacă materialul obținut poate fi utilizat în proceduri judiciare;

în cazul în care interceptarea a avut loc deja, dacă materialul poate fi utilizat în proceduri judiciare

Vă rugăm să rețineți că orice obiecție la adresa interceptării sau a utilizării de material deja interceptat trebuie formulată în cel mult 96 de ore de la primirea acestei notificări.

C. SEMNĂTURA ȘI DATA

Semnătura:

Data:.....

Ștampila oficială (dacă este cazul):

Anexa nr. 14

Categoriile de infracțiuni menționate la articolul 268⁸

- participarea la un grup infracțional organizat
- terorismul
- traficul de ființe umane
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă
- traficul ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope
- traficul ilicit de arme, muniții și materiale explozive
- corupția
- fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995
- spălarea produselor infracțiunii
- falsificarea de monedă, inclusiv falsificarea monedei euro
- criminalitatea informatică
- infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție
- facilitarea intrării și a șederii neautorizate
- omorul, vătămarea corporală gravă
- traficul ilicit de organe și țesuturi umane
- răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici
- rasismul și xenofobia
- jaful organizat sau armat
- traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă
- înșelăciunea
- racketul și extorcarea de fonduri
- contrafacerea și pirateria produselor
- falsificarea de documente administrative și uzul de fals

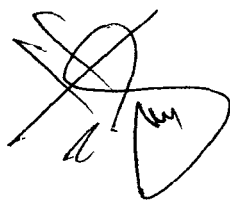
- falsificarea de mijloace de plată
- traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere
- traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive
- traficul de autovehicule furate
- violul
- incendierea cu intenție
- infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale
- sechestrarea ilegală de nave sau aeronave
- sabotajul”

Art. II. – Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 31 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă renumerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 7 noiembrie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PETRU – GABRIEL VLASE

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a final flourish that ends in a small 'm' shape.